

Minningarorð

Einsöngur

Ave María

Indriði Einarsson - Sigvaldi Kaldalóns

Miskunnarbæn og Lofsöngur Símeons

Kórsöngur

Ave verum corpus

W. A. Mozart

Bæn og Faðir vor

Kórsöngur

Faðir vor

Malotte

Moldun

Allt eins og blómstrið eina
upp vex á sléttri grund
fagurt með frjóvgun hreina
fyrst um dags morgunstund,
á snöggu augabragði
af skorið verður fljótt,
lit og blöð niður lagði, -
líf mannlegt endar skjótt.

Ég lifi' í Jesú nafni,
í Jesú nafni' eg dey,
þó heilsa' og líf mér hafni,
hræðist ég dauðann ei.
Dauði, ég óttast eigi
afl þitt né valdið gilt,
í Kristi krafti' eg segi:
Kom þú sæll, þá þú vilt.

Hallgrímur Pétursson - Antwerpen 1540

Blessun

Eftirspil

Pílagrímakórinn

R. Wagner

Prestur: *Sr. Örn Bárður Jónsson*

Organisti: *Steingrímur Þórhallsson*

Einsöngur: *Þóra Einarsdóttir*

Einleikur á gítar: *Kristinn Árnason*

Kór: *Voces masculorum*

Umsjón útfarar: *Rúnar Geirmundsson*

*Aðstandendur þakka auðsýnda samúð og vinarhug
og bjóða viðstöddum að þiggja veitingar
í safnaðarheimili kirkjunnar að athöfn lokinni.*

Jarðsett verður í Gufuneskirkjugarði.

Minningarorðin verða birt á vefsíðunni: ornbardur.com

Sigurður Haraldsson

Fæddur 30. mars 1938

Dáinn 5. júní 2014

Útför frá Neskirkju
fimmtudaginn 12. júní 2014

*Á undan athöfn
er leikin spænsk tónlist gítar*

Forspil
Adagio úr konsert í a-moll
Vivaldi/Bach

Bæn

Hvað bindur vorn hug við heimsins glaum,
sem himnaarf skulum taka?
Oss dreymir í leiðslu lífsins draum,
en látumst þó allir vaka,
og hryllir við dauðans dökkum straum,
þó dauðinn oss megi' ei saka.

Til moldar oss vígði hið mikla vald,
hvert mannslíf, sem jörðin elur.
Sem hafsjór, er ris með fald við fald,
þau falla, en Guð þau telur,
því heiðloftið sjálft er huliðstjald,
sem hæðanna dýrð oss felur.

En ástin er björt sem barnsins trú,
hún blikar í ljóssins geimi,
og fjarlægð og nálægð, fyrr og nú,
oss finnst þar í eining streymi.
Frá heli til lífs hún byggir brú
og bindur oss öðrum heimi.

Af eilífðar ljósi bjarma ber,
sem brautina þungu greiðir.
Vort líf, sem svo stutt og stopult er,
það stefnir á æðri leiðir.
Og upphiminn fegri' en auga sér
mót öllum oss faðminn breiðir.

Einar Benediktsson - C.E.F. Weyse 1826

Ritningarlestur

Heyr, himna smiður,
hvers skáldið biður,
komi mjúk til mín
miskunnin þín.
Því heit eg á þig,
þú hefur skaptan mig,
ég er þrællinn þinn,
þú ert Drottinn minn.

Guð, heit eg á þig,
að græðir mig,
minnst, mildingur, mín,
mest þurfum þín.
Ryð þú, röðla gramur,
ríklyndur og framur,
hölds hverri sorg
úr hjartaborg.

Gæt, mildingur, mín,
mest þurfum þín
helst hverja stund
á hölda grund.
Set, meyjjar mögur,
máls efni fögur,
öll er hjálp af þér,
í hjarta mér.

*Kolbeinn Tumason
Þorkell Sigurbjörnsson*

Guðspjall

Almennur söngur

Hærra, minn Guð, til þín,
hærra til þín,
enda þótt öll sé kross
upphefðin mín.
Hljóma skal harpan mín:
;,: Hærra, minn Guð, til þín, ;,:
hærra til þín.

Sofanda sýndu þá
sólstigans braut
upp í þitt eilífa
alföðurskaut.
Hljómi svo harpan mín:
;,: Hærra, minn Guð, til þín, ;,:
hærra til þín.

Lyfti mér langt í hæð
lukkunnar hjól,
hátt yfir stund og stað,
stjörnur og sól,
hljómi samt harpan mín:
;,: Hærra, minn Guð, til þín, ;,:
hærra til þín.

Matthias Jochumsson - Lowell Mason 1856

